

צילום: תרם צחי

חנה:

הרב יוסף צבי רימון

תורה ועבודה

מצטרף לכל אלה שנותנים לתעסוקתי את המשקל, את החשיבות ואת הסיכוי להשיג תוצאות טובות. "ברוך הוועדה נכתב: "הניסיון המוצלח של תעסוקתי מוכיח כי ארגון חוץ ממשלתי המכיר את האוכלוסייה הרלוונטית ומתאים את עבודתו לצרכיה המיוחדים, יעיל יותר במציאת פתרונות לבעיות התעסוקה של המפונים מאשר משרד הממשלה". בעקבות הצלחת תעסוקתי החליט משרד התמ"ת לפעול במשותף עם העמותה ולממן חלק מפעילותה על פי עקרון המצ"נג: על כל שקל שנתרם לעמותה, המדינה מוסיפה שלושה שקלים משלה. הרב רימון מדווח שהתרומות והשתתפות המדינה עדיין רחוקות מלענות על הצרכים, מכיוון שהוצאות תעסוקתי בכל חודש עומדות על כמיליון שקלים. קרוב לאלף מהעוקרים עדיין זקוקים לסיוע בתחום התעסוקה. מחציתם עדיין מובטלים ומחציתם עובדים באופן חלקי שאינו עונה על צורכי פרנסתם. מדובר באנשים שעברו במשך שנים רבות וכעת הם חיים מכספים שאמורים לשמש אותם לבניית ביתם מחדש. ככל שחולף הזמן, בעיות התעסוקה של אלו שעוד לא חזרו למעגל העבודה נעשות מסובכות יותר ודורשות טיפול מקצועי יותר.

פעילותו של הרב רימון בעמותה נעשית בהתנדבות, במקביל לשיעורי התורה הרבים שהוא מעביר ולספרי ההלכה הידידותיים שהוא מוציא לאור בתכיפות מרשימה. לטענתו, עיסוק של רב בצורכי ציבור מעניק משמעות ועוצמה ייחודית גם לפעילותו הרבנית. הרב יוסף צבי רימון מדגים בעשייתו התורנית והציבורית את החיבור הטבעי שאמור להתקיים בין עולם של תורה לעולם של עשייה חברתית, ועל כך הוא ראוי לפרס ישראל האלטרנטיבי לשנת תשע"א.

...

תגובת הרב יוסף צבי רימון: אני שמח על כך שגם לאחר כמעט שש שנים לא שוכחים את אנשי גוש קטיף. מבחינתי זו זכות אדירה שהקב"ה זיכה אותי לעבוד עם האנשים הללו ולעזור להם לעמוד בכוחות עצמם. תעסוקתי היא גם הוכחה לכך שאסור להתייחס ממשמיות של חסד ולחשוב שהן בלתי אפשריות. אם יש לאדם רצון לעשות חסד, הקב"ה נותן לו כוחות לעשות, יותר מכפי שהוא מעלה על דעתו.

כתיבה: אלישיב רייכנר

הרב יוסף צבי רימון הקים את 'תעסוקתי', והביא לשילובם של יותר מ-2,200 מעקורי גוש קטיף במעגל העבודה

שיחת טלפון אחת שקיבל ביום שבו החלה עקירת יישובי גוש קטיף, שינתה את סדר יומו של הרב יוסף צבי רימון בחמש וחצי השנים האחרונות, והביאה אותו להקמת המיזם החברתי המשמעותי ביותר שהוקם לטובת העקורים; מיזם פרטי והתנדבותי שעתיד להתרחב בשנים הקרובות לאוכלוסיות אחרות במדינה.

הרב רימון, רב השכונה הדרומית באלון-שבות ור"מ בישיבת ההסדר הרעציון, הוועק על ידי רבני גוש קטיף ב' באב תשס"ה רק כדי לבדוק את מוכנות המלונות לקליטת העקורים. אבל לאחר ארבעה ימי פעילות אינטנסיביים הגיע למסקנה שהבעיה הקריטית ביותר העומדת לפתחם של העקורים היא בעיית התעסוקה. אנשים יצרניים, חלוצים ומגשימים, שעברו קשה במשך עשרות שנים והתפרנסו בכבוד, הפכו ביום אחד למובטלים. אוכלוסייה שאחוז האבטלה בה היה מהנמוכים בארץ הפכה בבת אחת לאוכלוסייה נתמכת. בתוך זמן קצר ייסד הרב רימון את ארגון 'תעסוקתי', ארגון השמת עובדים לתושבי גוש קטיף. מה שהחל באופן פרימיטיבי כאיסוף הצעות עבודה שעברו מפה לאוזן הפך עד מהרה למכונה משומנת ויעילה, שבחמש וחצי השנים האחרונות הביאה לשילובם של יותר מ-2,200 מתושבי גוש קטיף במעגל העבודה, ולהקמתם של כמאתיים עסקים קטנים.

עמותת תעסוקתי מציעה עזרה בתחומים שונים במציאת תעסוקה: השמה, כתיבת קורות חיים, ייעוץ בבחירת מסלול מקצועי, קורסים להכשרה מקצועית, הקמת עסקים ועוד. בעמותה מועסקים כיום 15 איש, רובם מעקורי גוש קטיף, ומתנדבים בה עוד עשרות. הצוותים המקצועיים של 'תעסוקתי' כוללים פסיכולוגים, אנשי עסקים ומאמנים שהוכשרו לכך מקרב המגורשים. הצוותים עוברים מודל לרדת באתרי המגורים הזמניים ומתעניינים במצבה של כל משפחה. האתר של תעסוקתי מכיל מאגר של עשרות מקומות עבודה ומאפשר יצירת קשר מהיר בין מעסיקים למחפשי עבודה בתיווכם של צוותי העמותה. מבקר המדינה כבר קבע שתעסוקתי הצליחה במקום שהמדינה כשלה בו. מנכ"ל משרד ראש הממשלה לשעבר רענן דינור אמר בעדותו בפני ועדת החקירה הממלכתית בנושא הטיפול במפוני גוש קטיף: "אני

פרס ישראל האלטרנטיבי

בלי מרכאות

אורי אליצור

כבר כתבתי כאן פעם או פעמיים על משמעות העובדה ש"ארץ נהדרת" הוא שמה של תוכנית סאטירית. סאטירה יכולה להיות כלי ביקורת חד ומושחז, אבל סאטירה יכולה בקלות גם להיות מפלטו האחרון של השקרן והתועמלן. כי הכול הרי כאילו רק בצחוק ואם אתה מתווכח עם בדיחות אתה יוצא טמבל. המסר הסמוי של שם התוכנית הוא סגיינהורי: לעג למי שמאמין או מרגיש בתימומת שבאמת יש לנו ארץ נהדרת. כך השם וכך התוכן של הסאטירה המובילה ועתירת הרייטינג. בסוף כל עונה החבורה הזאת משרדת קטע סיום מצחיק גורא שבנוי על סיטואציה קומית של חורבן המדינה. אני לא בטוח שזה במודע ובזדון, אולי זה יוצא להם במקרה כי זה מה שבראש שלהם, אבל מפעם לפעם צריך לקום איזה מתנדב לתפקיד הטמבל שמתווכח עם הבריחה.

מערכת 'מקור ראשון' לוקחת על עצמה את התפקיד הזה באופן סמוי כל השנה, ובגלוי לגמרי בערב יום העצמאות. סליחה חברים, אתם באמת מצחיקנים מוכשרים, אבל האמת היא שיש לנו ארץ נהדרת ומדינה מוצלחת מאוד, וזה לא מצחיק בכלל. זה משמח. מדינת ישראל משגשגת ומתקדמת כמעט בכל תחום, ושום דבר לא הולך כאן לקראת התפוררות או סוף עונה. הדמוקרטיה שלנו יציבה, הכלכלה שלנו צומחת, החברה שלנו אכפתית ומתנדבת, ההתיישבות מתפתחת למרות כל המכשולים שמעמידים בדרכה, המחקר המדעי שלנו הוא מהמובילים בעולם, וגם בתי המדרש פה מלאים תלמידי חכמים. יהודים מוסיפים לעלות לארץ ואנחנו קולטים אותם בהצלחה שאין לה אח ורע בעולם.

רוב הדברים הגדולים והיפים שנעשים בארצנו הנהדרת מוסתר מאחורי הקלעים ולא נדחק אל הכותרות הראשיות, ורוב האנשים שראויים להוקרה לאומית על פועלם לא מוזמנים לבמת הכבוד. אולי זה משום שכותבי התסריטים של האירועים הגדולים והממלכתיים הם קרובי משפחה של כותבי התסריטים ב"ארץ נהדרת", זו שבמרכאות. על כל פנים, אנחנו כאן מעניקים פרס ישראל אלטרנטיבי לכמה אנשים והישגים הראויים להוקרה לאומית, כאלה שמייצגים בצניעות ובמסירות את ארץ נהדרת בלי מרכאות.

ובכן גבירותיי ורבותיי, אני מזמין לכמה את מקבלי פרס ישראל האלטרנטיבי לשנת תשע"א: הרב יוסף צבי רימון, הרב מנחם פרומן, השופט נעם סולברג, זאב חבר (זמביש), הרבנית חנה הנקין, פרופ' ג'דאלד שטיינברג, איזי שירצקי, ד"ר אלי שושהיים ויוסי לנגוצקי. מחיאות כפיים.

איורים: דורון ניטל ברנר